

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VI, NR. 57

Februarie 2004

SINDICATELE DIN ÎNVĂȚĂMÎNT RESPING FORMULA DE CALCUL A SALARIILOR PROPUȘĂ DE MECT

Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt Către Guvernul României, În atenția domnului Prim-ministru Adrian Năstase

De la intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 123/2003, la 1 ianuarie 2004, s-a creat o situație inechitabilă în salarizarea personalului didactic, deoarece:

1. Cadrelor didactice care beneficiază de salariul de merit în condițiile art. 50(7) din L.128/1997 privind Statutul personalului didactic, li se

aplică dispozițiile art. 10(1) din O.U.G. 123/2003, deci salariul de merit constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază;

2. În cazul cadrelor didactice beneficiare ale gradației de merit prevăzută de art. 50(3) din L. 128/1997, deși se include în salariul de bază, aceasta nu devine bază de calcul pentru cele-

alte sporuri și drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază.

S-a ajuns astfel la un paradox: două modalități de recompensare a performanțelor deosebite ale personalului didactic au un regim diferit, salariul de merit fiind bază de calcul pentru celelalte sporuri și drepturi care se aplică la salariul de bază, iar gradația de merit nu, ceea ce a creat tensiuni și nemulțumiri în rândul

cadrelor didactice.

Prin adresa nr. 5117/MC/21.01.2004, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei extinde baza de calcul a sporurilor și celorlalte drepturi care se calculează la salariul de bază și la indemnizația de conducere, precizînd că

(Continuare în pag. 3)

B Martie BĂRBATELE

Femeile sunt răsfațatele lunii Martie. În care zile? Hai că știți. Toate reprezentantele sexului frumos așteaptă să fie omagiate, iubite, cântate. Motivele? Sunt frumoase, deștepte, descurcărețe și foarte bune gospodine. Să li se spună cu mîna pe inimă: „Mimișor, te iubesc mai mult ca pe echipa de fotbal „Ceahlăul”. Nu mă mai duc duminică la meci.” Minciuni? Bineînțeles, dar frumoase.

De unde știm că Evele sunt frumoase, bune de pus la rană? Ne șoptesc poezii în versurile lor nemuritoare. De la ei am aflat despre femeia-floare, femeia-furnică, femeia-stîncă... Presupunînd că într-o zi va dispărea, că o vom pierde iar viața se va naște în laborator, ce ne-ar rămîne fără Ea? Beton, sticlă, războaie, poduri, automobile, bani de hîrtie și de metal. Pentru frumusețe și tărie, i-am putea spune „diamant”, dar ar fi oare, acesta, un nume mai minunat decît FEMEIE?

Vreți să aflați cum fratele de peste Prut, Grigore Vieru își cîntă mama în poezia Ghicitoare fără sfîrșit? Ascultați: „Ce izvor/ Se ia după om?/ Glasul mamei/ Ce e dulce?/ Și nu se aduce?/ Buzele mamei/ Care stele pe cer/ Cad amîndouă odată?/ Ochii mamei/ Ce se ară/ Cu lacrima?/ Chipul mamei/ Ce este nemărginit/ Și nu calcă iarbă străină?/ Sufletul mamei”. Frumos, nu? Multe mame adevărate, după ce sorb versurile de mai sus, se întrebă mirate și revoltate: cum există în lume făpturi

Dumitru RUSU
(Continuare în pag. 7)

Tuturor doamnelor și domnișoarelor, tuturor colegelor noastre care trudesc în învățămîntul neamțean, o primăvară fericită, plină de armonie și împliniri. Vă dorim să fiți frumoase mereu și să dăruiți această frumusețe tuturor celor care o merită și, în primul rînd, copiilor și elevilor noștri.

Biroul F.S.L.I. Neamț

DE CE MĂ SPURCI, PANGLICARULE STATI?

(autor al ticălosului
dicționar moldo-român)

Numai în sînul unui popor răvășit și fără prea mult caracter ca al nostru, poate face ravagii o falsă limbă moldovenească, ca o boală veche. Să fie oare cronică și irecuperabilă? E posibil ca otrava trecutului să

ucidă-ntr-așa un hal prezentul?

O dovadă concludentă

este vorba ce-a grăit-o un ardelean mucalit de la Bistrița: „Comunismu n-o muritu/ Doar o țir' s-o hodinitu...”. Interesant cum ar traduce „savantul-dialectolog” Stati acest distih din „ardeleneste” în „moldoveneasca” lui inventată? Nu s-ar descurca fără alt dicționar fantomă: ardelenesc-românesc (Sic!). Sau cum i-ar deosebi după grai pe moldovenii din dreapta Prutului de confrății lor de pe celălalt mal? Ar mai avea nevoie de o pereche de dicționare bilingve: al moldovenilor din Moldova istorică și din cea preistorică?

Trebuie să fii sau anarhist sau românofob aflat ca să ignori poziția Academiei de la Chișinău și București, sau a celor mai mari lingviști ai secolului XX, precum este recunoscut academișianul german de origine basarabeană, Eugen Coșeriu. În 1997, cu ocazia înmînării Ordinului Republicii Moldova, înaintașul nostru a rostit un adevăr inalienabil: „A promova sub

Vlad VLAS
profesor de limba și
literatura română
(Continuare în pag. 7)

TEATRUL TINERETULUI ÎN ANUL „ȘTEFAN CEL MARE”

Am intrat de curînd într-un an nou. Știu că teatrele își fac proiectele pe stagioni și că anul financiar (ianuarie-decembrie) se referă mai mult la indicatorii economici decît la cei artistici. Vom vorbi și despre bani la momentul potrivit, dar, deocamdată, v-aș ruga să punctați obiectivele artistice ale Teatrului Tineretului pentru anul 2004.

Cornel Nicoară: Repertoriul unei stagioni nu este un lucru în sine. Este o etapă dintr-un proces, dintr-un program impus de antetul instituției. În același timp, repertoriul este determinat de „starea și capacitatea” trupei, de „disponibilitățile” unor regizori și, nu în ultimul rînd, de marile evenimente culturale sau politice ale anului.

Astfel, în stagiunea 2003-2004 au avut loc deja premierele spectacolelor „Interesul general” de Aurel Baranga (septembrie

2003); „Opera calicilor” de Vaclav Havel (octombrie 2003); „Frumoasa din Pădurea Adormită” după Charles Perrault (noiembrie 2003), iar în perioada 24-31 octombrie, în cadrul celei de-a XVIII-a ediții a Festivalului de Teatru au fost prezentate 14 spectacole. Repetăm în clipa de față, cu premiera la începutul lunii martie, „Avarul” de Moliere (regia artistică- Cristian Juncu; scenografia- Cosmin Ardeleanu) și ne pregătim pentru „Apus de soare”, care se va repeta în mar-

tie și aprilie. Vor urma „Adunarea femeilor” de Aristofan și „Neghiniță”, o premieră dedicată, ca de obicei, celor mai tineri spectatori. Și în acest an Festivalul de Teatru se va desfășura la sfîrșitul lunii octombrie, iar printre propunerile ferme ale anului se numără și o premieră cu „Romulus cel Mare” de Fr. Durrenmatt.

• Nici n-au început bine repetițiile la „Apus de soare” și urechiștii din presă afirmă că mai mult de jumătate din bugetul

spectacolului va fi păpat de colaboratori.

C.N.: În legătură cu acest spectacol se impun niște precizări. Piesa, așa cum a scris-o Delavrancea are 44 de personaje cu replică, la care se adaugă, de regulă, cel puțin 30-40 de figuranți. Ceea ce ar însemna peste 70-80 oameni pe scenă, iar Teatrul Tineretului din Piatra Neamț posedă exact 22 bucăți actori. Deci, nu există nicio posibilitate să acopere distribuția. În al doilea rînd sînt foarte multe

spații de joc. Asta ar însemna ca atelierele noastre de timp_lărie să lucreze cam un an pentru a termina decorul și ar trebui, astfel, să sărbătorim „Anul Ștefan cel Mare” în 2005- și între timp să nu se mai lucreze la nimic. Și, în această situație, echipa de realizatori a spectacolului- Ștefan Iordănescu- regizor; Doru Păcurar- scenograf, cărora li se

A consemnat
Mircea ZAHARIA
(Continuare în pag. 2)

ANUL "ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÎNT" ... ÎN CETATEA ROMANULUI

La 2 iulie 2004 se împlinesc cinci secole de la trecerea în eternitate a voievodului Ștefan cel Mare (1457- 1504).

Ștefan cel Mare deschide în istoria poporului român una din cele mai strălucite pagini din înțemeierea statelor medievale. De-a lungul unei domnii de aproape 50 de ani, marele domn a făcut din Moldova un factor însemnat al relațiilor internaționale în această parte a Europei. Prin activitatea sa remarcabilă în sfera politicii externe, Ștefan cel Mare a inaugurat o nouă eră a afirmării internaționale a Moldovei, care s-a impus Marilor Puteri vecine, datorită rolului politic pe care și l-a asumat în condițiile reluării ofensivei otomane și a cîștigat un prestigiu internațional care a atras prețuirea și alianța unor mari puteri, angajate în confruntarea antiotomană. Capetele încoronate i-au căutat alianța, dușmanii l-au primit cu respect, iar umaniștii au fixat pentru posteritate imaginea acestui mare domnitor.

Strălucit organizator al statului medieval, cîrmuitor înțelept, exigent dar drept față de supuși, iscusit apărător al independenței, securității și integrității țării, în vremuri de grele încercări și primejdii; abil diplomat și genial comandant de oști; protector voievodal al culturii, Ștefan din neamul Mușatinilor a asigurat în a doua jumătate a secolului XV și în primii ani ai secolului următor, pentru românii dintre Carpați și Nistru, prosperitate economică, echilibru și stabilitate în plan social, autonomie internă, dezvoltarea culturală, capacitatea de a răspunde cu succes amenințărilor din exterior, mare faimă europeană.

Între anii 1466- 1469 din îndemnul Domniei Sale s-a înălțat mănăstirea Putna, ajunsă mai apoi metropolă voievodală și loc de pelerinaj pentru urmașii porniți în lupte pentru libertatea și independența Țării Moldovei. Alte monumente de artă medievală au fost zidite la Voroneț, Pătrăuți, Borzești, locul nașterii și copilăriei viitorului voievod, la Războieni și în alte pămînturi pe unde și-a purtat pașii Domnul nostru cel fără de moarte.

Dar anii, viața zbuciumată petrecută în războaie și fapte pentru binele Moldovei, podagra, guta și rana de la picior căpătată în luptă i-au slăbit puterile. La 02 iulie 1504, în a patra oră a zilei, după 47 de ani și 3 luni de domnie, Ștefan cel Mare și Sfînt urma să se sfîrșească din viață, pășind în nemurire și lăsîndu-ne drept moștenire porunca ce dănuie de ani și ani prin Țara Moldovei atît de inspirat și zguduitor evocată de Barbu Delavrancea în piesa de teatru "Apus de soare".

"... Țineți minte cuvintele lui Ștefan... că Moldova n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu este a voastră, ci a urmașilor urmașilor noștri în veacul veclor!.."

Prof. Anca Loredana SCORȚESCU

CRITERII ȘI PUNCTAJE PENTRU EVALUAREA PERSONALULUI DIDACTIC

S-a impus stabilirea unor criterii riguroase de evaluare a activității cadrelor didactice- mai ales că, la restrîngerile de activitate, acordarea salariului sau a gradației de merit trebuie să se facă o ierarhizare cît mai obiectivă.

Și totuși... chiar se face o asemenea evaluare?

Timpe de o săptămînă am întors și pe o parte și pe alta criteriile de evaluare pentru restrîngerile de activitate. Este adevărat, există un punctaj substanțial și diferențiat pentru studiile și gradele didactice, fapt firesc și relevant pentru nivelul de perfecționare a fiecăruia. Dar nu am înțeles cum poate un cadru didactic să fie metodist în cadrul ISJ sau CCD, formator național, membru al unei comisii naționale, autor, coautor de programe școlare, manuale școlare, ghiduri metodologice, auxiliare curriculare, proiecte, activități în Phare- Vet și în alte proiecte reformă. Cînd să le facă pe toate sau cît de multe?

Nu mi-am propus o analiză a fișei care cuprinde criteriile și punctajele pentru evaluarea personalului didactic. Dincolo de

aceste criterii- este PROFESORUL- care pare să nu mai conteze.

Oameni, cumiți pînă nu de mult, începem să fim alții, nu ne mai recunoaștem. Am devenit tăcuți, ne ascundem unii de alții, facem diferite calcule- cine pleacă, cine rămîne. Ne îndepărtăm unii de alții, ne gîndim ce am mai putea face pentru a acumula punctele necesare rămîinerii în școală, gîndindu-ne și la ce fac ceilalți. Fiecare caută activități care se punctează mai mult, fiecare caută o adeverință, o diplomă, proiecte..., ceva care să ne asigure un punctaj mai mare decît al celor cu care pînă nu demult eram prieteni.. Nu mai contează ce ai făcut și ce faci la clasă, ești privit doar prin prisma punctelor obținute și al mărimii dosarului.

Norii se adună tot mai amenințători. Cine are de suferit? Desigur, elevii, părinții, noi, cadrele didactice și societatea românească.

M-am gîndit că un îndemn optimist acum, la încheiere, este binevenit: dragi colegi, nu vă așteptați la mai bine.

Va trece puțin timp și vom avea și noi șomeri!

Prof. Valerian PERCĂ

ABUZUL DE PERSONALITATE DIDACTICĂ

De la intrare în învățămînt profesorul este îndemnat- de colegi, de cărțile de pedagogie citite, de viața școlii în general să aibă personalitate. Dar ce înseamnă personalitate didactică? Pînă

unde se întinde dreptul profesorului de a nesocoti regulamentele scrise și nescrise? Pînă unde duce dreptul la a avea personalitate și unde este hotarul abuzului săvîrșit? Sunt întrebări pe care mi le-am pus de cîte ori am sesizat în apropierea mea umbra nesănătoasă a abuzului generat de puterea ce ți-o dă dreptul asupra unui catalog, ori asupra elevului ajuns vremelnic la mîna ta.

Mai întîi, grav mi se pare să înclaci regulamentele școlare ori deciziile ministerului și ale inspectoratului școlar.

Cîți dintre noi nu transformăm ora de dirigîție într-una de specialitate? Cîți nu folosim ora de latină pentru a consolida cunoștințele de limba română? De cîte ori

genți? Cîte note

"anulate" nu apar la sfîrșitul semestrelor pentru a micșora numărul elevilor corigenți sau pentru a atenua șocul produs de notele mici, corect acor-

"opționalul" nu e sacrificat în favoarea matematicii sau istoriei?

Apoi, cine ne dă dreptul să punem note fără acoperire numai pentru a nu lăsa cori-

Unii evaluau strîmb, alții ne băteau din orice.

Personalitatea profesorului se poate manifesta frumos în activitatea de consiliere unde creativitatea și imaginația nu sunt incompatibile cu fermitatea și cu intoleranța. Se poate manifesta și în orele de curs, unde ținuta profesorului trebuie să fie una sobră, dar nu rigidă și unde elevii au curajul să-și spună părerea dacă nu sunt puși la punct de profesorul inflexibil. Și cum eu, profesor, vreau să am personalitate- tot așa și elevul, partenerul meu de activitate, vrea să nu intre la ore inhibat și stresat, ci relaxat și dornic de a învăța lucruri noi ori de a arăta că s-a pregătit pentru lecție.

Prof. Valerian PERCĂ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

TEATRUL TINERETULUI ÎN ANUL "ȘTEFAN CEL MARE"

(urmare din pag.1)

adaugă compozitorul, designerul de lumini și autorul mișcării scenice, va trebui să apeleze cu seriozitate la anumite elemente tehnice pentru a crea atmosfera și timpul spectacolului. Elemente tehnice pe care alte teatre le au și noi nu le avem. Va trebui deci să

cumpărăm un videoprojector cu un ecran special și cu un fundal special și cîteva microfoane performante- tehnică de scenă care costă aproape 17- 18 mii de euro. Se pare că a sfîrșit stupoare faptul că noi am cerut Ministerului Culturii un miliard- sumă care nu ajunge nicum pentru montare. Și iarăși s-a spus greșit într-un

ziar local- din neștiință sau rea- voință că jumătate din miliardul ăsta îl ia regizorul. Deși negocierile sînt apărute de lege, care asigură secretul tranzacțiilor eu pot să declar totuși doar atît: toți cei cinci colaboratori nu iau împreună 10 mii de euro ci mult mai puțin. Tehnica la care vom apela va suplini lipsa de decor și va face ca acest spectacol să nu fie unul oarecare. Și nici să nu semene cu cel de la Teatrul Național din București sau cu cel de la alte teatre.

● Cînd au început negocierile cu regizorul?

C.N.: În urmă cu 6- 7 luni. Noi ne gîndeam la "Apus de soare" pentru că venea "Anul Ștefan cel Mare" și am tatonat mai mulți regizori. Ștefan Iordănescu a mai lucrat la Piatra Neamț, a fost director la Teatrul Național din Timișoara și la

Bulandra, a montat mult în țară și în străinătate. Și atunci am făcut un calcul simplu: dacă a putut să monteze la Budapesta și la Milano e posibil să se descurce și la Teatrul Tineretului. Am intrat în contact cu el încă înainte de festival, am purtat o corespondență amplă, a venit de două ori la Piatra Neamț, ne-a prezentat modul în care gîndește spectacolul și am stabilit detaliile decorurilor și costumelor. Noi știam de la început că nu avem numărul de actori necesar pentru un spectacol "clasic" și mai știam că sînt texte pe care oricît de tare ai vrea să le declari nemuritoare și oricît de mult le-ai iubi, n-au cum să scape de praful pe care timpul îl așterne peste toate. Și atunci, cum nu poți să te apuci să înlocuiești vorbele pe care le-a spus Delavrancea cu alte vorbe, încerci să faci ca spectacolul

să bată în contemporaneitate prin viziunea prin care o propune regizorul. N-o să punem spectacolul ca pe vremea lui Calboreanu, pentru că și publicul are altă vîrstă. Vrem să facem un spectacol care să aducă suficiente argumente pentru ca omul Ștefan cel Mare să devină un erou și o icoană, un spectacol care să poarte semnătura TT, o reprezentare emblematică, dar nu festivă. E un proiect sprijinit din toată inima de Consiliul județean Neamț și dacă Ministerul Culturii aruncă încă de anul trecut cu miliardele spre Suceava, un oraș care nu are teatru și va pregăti un singur spectacol, sperăm că același minister va încerca să finanțeze și un spectacol făcut de specialiști.

● Era vorba, parcă, și de un spectacol proiectat în centrul orașului...

C.N.: Exista un asemenea proiect.

Nefezabil, cred eu. Pentru că nu poți scoate un spectacol din sala de teatru și să-l muți pe o scenă din parc. În al doilea rînd, doar cu marele monolog din Delavrancea și cu două-trei cîntece nu poți face un spectacol. Aceleași argumente privesc și realizarea unui spectacol la Războieni. Dacă ținem seama că aici Ștefan cel Mare a fost învins și că Valea Albă se numește așa datorită oaselor care au albit acest cîmp de luptă, se poate susține o idee care a fost îmbrățișată și de oficialități, că aici, în locul unui spectacol festiv, să se facă o slujbă de pomenire pentru eroii care au făcut ca acea vale să devină albă, dar și pentru toți eroii neamului românesc.

Guvernului României, dlui Prim-ministru Adrian Năstase

(Urmare din pag 1.)

a

ceasta "constituie baza de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază. Or, conform dispozițiilor art. 51(3) din L.128/1997, indemnizația de conducere se calculează la salariul de bază al funcției didactice și se include în salariul de bază.

Din punct de vedere terminologic, L.128 /1997 uzitează termenul "se include în" pentru definirea

gradației de merit și a indemnizației de conducere (care a devenit bază de calcul a sporurilor și drepturilor ce se calculează la salariul de bază). În plus, gradația de merit se acordă cadrelor didactice care au performanțe deosebite în inovarea didactică, în pregătirea preșcolărilor sau a elevilor, în pregătirea elevilor distinși la concursuri școlare naționale sau internaționale și care au obținut cel mai mare punctaj în urma evaluării activității lor, urmînd ca restul personalului cu rezultate deosebite să beneficieze de salariul de merit.

Față de situația inechitabilă creată de la 1 ianuarie și ținînd

seama de ansamblul reglementărilor legale menționate, considerăm că există suficiente argumente pentru care gradația de merit să fie, alături de salariul de merit și indemnizația de conducere, bază de calcul pentru sporurile și celelalte drepturi care se acordă în raport de salariul de bază personalului didactic.

Avînd în vedere expunerea de mai sus vă rugăm să analizați și să dispuneți rezolvarea favorabilă a acestei situații, prin reglementarea ei legală.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat.

Președinte, Aurel CORNEA

MACHETE DE CALCUL A SALARIULUI PERSONALULUI DIDACTIC

PROPUNERE MECT

Salariul de bază din grilă	→	Salariul de bază (1)
Indemnizație de conducere		= Salariul de bază din grilă* procentul aferent
Salariul de merit		= 15% (ind. conducere+ Salariu de bază din grilă)
	→	Salariu de bază (2)
Gradație de merit (art. 50(3) L. 128/1997)		= 20% * Salariul de bază din grilă
Spor stabilitate (1rt. 50(11) L 128/1997)		= 15% * Salariul de bază (1)
Spor suprasolicitare neuropsihică (art. 50(13) L 128/1997)		= 3, 6, 9 % * Salariul de bază (1)
Indemnizație dirigentie, învățători, educatori, institutori (art. 51(4) L. 128/97)		= 10% * Salariul de bază (1)
Indemnizație pentru învățămînt special (art. 49(3) L 128/97)		= 15% * Salariul de bază (1)
Spor vechime		= 5- 25% * Salariul de bază (2)
Spor titlu științific (art. 50 (10) L. 128/97)		= 15% * Salariul de bază (1)
Spor practică pedagogică (art. 51(5) L 128/97)		= 10- 25% * Salariul de bază (1)
Spor rural și zone izolate (art. 49 (2) L 128/97)		= 5- 80% * Salariul de bază (1)
Spor condiții periculoase și vătămătoare (art. 8a HG 281/93)		= % * Salariul de bază (1)
Spor condiții grele de muncă (art. 8c HG 281/91)		= % * Salariul de bază (1)
Ore suplimentare (numai pentru personalul didactic auxiliar) (art. 9 HG 281/93 și art. 117 (2) L 53/2003)		= (Salariul de bază (1) nr. zile lucrate) 1,75 (sau 2 * nr. de ore)

PROIECT FSLI

Salariul de bază din grilă	→	Salariul de bază (1)
Art. 49(3)- inv. special		
Art. 50(3)- gradație		
Art. 50 (7) - Salariu merit		
Art. 51 (4)- înd. conducere		
Art. 50 (11) x baza (1)		→ Salariul de bază al persoanei (4)
Salariul de bază (2)		
Art. 50 (13)x baza (2)		
Salariul de bază (3)		
Art. 51 (4)x baza (3)		
Sporul de vechime		* Salariul de bază (4)
Art. 50(10)- doctorat		* Salariul de bază (4)
Art. 51(5)- practică ped.		* Salariul de bază din grilă
Art. 49(2) - rural		* Salariul de bază din grilă
Spor cond. periculoase		* Salariul de bază (4)
Spor cond. grele		* Salariul de bază (4)
Spor de simultan		* Salariul de bază (4)
Ore suplimentare auxiliar		* Salariul de bază (4) x nr. zile x 1,75 (2) x nr. ore.

* Varianta este propusă de Departamentul de Salarizare și Politici Sociale al FSLI

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

“L a Paris, talentul contează. Oricît de faimos ar fi cineva, nimeni nu se interesează de el dacă nu produce lucru de calitate. E într-adevăr singura cale de a face un lucru bun”. “Factorul decisiv cînd vorbim despre opere de artă considerate individual nu e stilul, ci calitatea. Calitatea nu poate fi măsurată”. Suichi Kato - “Formă, stil, tradiție- Considerații despre arta și societatea japoneză”.

Expoziția- eveniment găzduită de galeria VERT la sfîrșitul lunii ianuarie 2004 se constituie într-un experiment necesar, datorat fericitei colaborări dintre profesorul-mentor George Romila de la Colegiul Național “Petru Rareș” și Liceul teoretic “Calistrat Hogaș”, elevii săi (de la clasa a V-a pînă la clasa a XI-a) și părinți. Manifestarea publică a prea tinerilor

plasticieni este o premieră locală, mai ales că nu-s elevii unui liceu de artă. Expoziția este dedicată dezinhibării prin stimularea inițiativei personale, oferind libertății de exprimare un “spațiu de joc”. Elevii au primit din partea profesorului lor “doar un

LIBERTATE ȘI CALITATE EXPERIMENTUL REUȘIT AL PROFESORULUI GEORGE ROMILA

impuls”, fără alte ingerințe ori impedimente dogmatice, privitorului propunîndu-i-se un dialog curat și vertical despre sine, ingenuitate și lumea înconjurătoare. Selectate riguros și pedant, reprezentări ale simțirii și gândirii libere, utilizînd un limbaj propriu nealterat de canoane, pictogramele trăirilor intime își oferă vizitatorului, disponibilitatea. George

Romila, mentorul experimentului a urmărit intențiile, afinitățile și precocitatea elevilor săi aflați în căutarea lumii de care au atîta nevoie. Deocamdată, actualul context este lipsit de generozitate edenică. Profesorul a speculat abil faptul că

cienii de la cele două licee pietrene (dar, pînă azi, neîmpietrite!) natura internă a lucrurilor sau “recunoașterea sufletului în trup”, ca să folosesc mult mai avizata opinie a rafinatului critic german, Werner Hofman. Pentru acești elevi, cu lucrări mai puțin orientate antropocentric, orice fenomen este potențial purtător de expresie- ei respingînd deosebirea între natura vie și natura moartă- în întreaga lume vizibilă. Trăirea lor subiectivă (directă și onestă) sesizează semnificații ignorate de adultul pervertit deja de mediul său, de educația sa. Tinerilor plasticieni li s-a permis goana liberă și crearea

O privire artistică iscoditoare va descoperi în creațiile tinerilor plasti-

cieni de la cele două licee pietrene (dar, pînă azi, neîmpietrite!) natura internă a lucrurilor sau “recunoașterea sufletului în trup”, ca să folosesc mult mai avizata opinie a rafinatului critic german, Werner Hofman. Pentru acești elevi, cu lucrări

de esențial în limbaj propriu, inexprimabilul și exoticalul căpătînd coerență estetică. “Ei se încred în prima senzație fugară, în acele însuflețiri care nu spun neadevăruri” (Lavater). La ei totul este încă posibil. În cunoștință de cauză fiind, afirm fără să greșesc: o asemenea expoziție, găzduită de o galerie occidentală ar fi atras și atenția UNICEF! Multe din lucrările copiilor, fiind valoroase, ar fi fost reproduse pe mărci filatelice și cartoline poștale, în scop umanitar, generos. Dar, la urma- urmelor, pe cine ar interesa imaginea cerului nostru albastru și liber de mîine? Pe cine? Este manifestarea unor copii liberi care, așa cum afirma la vernisaj prof. Doina Iordăchescu “nu vor mai accepta sub nici o formă bestialitatea nazistă și cizma stalinistă”.

Mihail Sorin GAIĐĂU

TOT MAI APROAPE ȘI TOT MAI MULT ÎMPREUNĂ!

Vorbim mult despre Reforma învățământului românesc, despre noua dimensiune a relației profesor-elev, despre parteneriatul bazat pe deschidere și sinceritate care trebuie să stea la baza ÎNTREGULUI PROFESOR-ELEV ca întregul Ying și Yang, ca o sfântă completare.

Cu toată zgârcenia pe care o mai ascund planurile de învățământ atunci când vorbim și dorim mai multe ore care să permită apropierea și mai buna cunoaștere a părților profesor-elev prin dialogul neforțat, fără presiunea crizei eterne de timp, fără prefăcătorii, fără

....mai există o șansă!

Da! O șansă prin ora de dirigenție și consiliere, oră ce stă tot timpul sub semnul căutării spre a împlini condiția umană a fiecărui elev, cât și sub semnul optimizării condiției umane. Iată de ce este atât de scumpă și prețioasă prestația profesorului, care trebuie să înceapă cu propria-i definire după ce a reușit să afle care ar fi așteptările, visările, zborurile și căutările celor pe care-i formează. Și oricare ar fi nevoile, când înveți să faci aproape de toate într-o oră, ca o comoară, ca un memento, ce va sfinți un legământ premonitoriu, un contract cu viața, trebuie

să vă exprimați crezul în sfânta misiune comună și să ne angajăm să recuperăm ce se mai poate!

Deschiderea spre lume a tinerei generații, deschiderea spre lumea francofonă este ca o chemare a românilor M. Eliade, E.Cioran, C.Noica, ce ne cheamă pe locurile unde și-au eliberat sufletul și pentru că nimic nu-i mai curat și mai sincer decât un zâmbet sau o trăire de copil, fie ca această călătorie să devină „O zi de neuitat” pentru că ambele chemări s-au născut la o școală în care ora de dirigenție mai are căldura și parfumul lăsat de Domnul Trandafir.

Prof. Niculina NIȚĂ- CCD Neamț

FRANCOFONIA - O STARE DE SUFLET

Cuvîntul a fost conceput de către geograful Onesime Reclus (1837-1916), care s-a gândit să clasifice locuitorii terrei în funcție de limba pe care o vorbeau în cadrul familiei sau a relațiilor lor sociale. Acest lucru l-a determinat să creeze termenul de francofonie.

„Francophonie” cuprindea atât o dimensiune lingvistică cât și geografică, desemnând ansamblul teritoriilor unde se vorbea franceza. La aceasta se adaugă simbolul limbii, fraternității, solidarității umane și al schimburilor culturale.

În decembrie 1989 francezii au descoperit, prin intermediul mijloacelor mass-media, că la celălalt capăt al continentului la numai 2500 km de Paris, se afla o țară francofonă prin adopție și în același timp francofilă. A fost, spre surprinderea francezilor să vadă pe ecranele lor de televiziune și să audă la posturile lor de radio, care difuzau Revoluția română în direct, că „domnul Tout-le-monde” din România se exprima fără dificultate în limba lui Moliere.

Acest fenomen își are rădăcinile, pe de-o parte în istorie, iar pe de altă parte în profundele afinități de limbă și cultură, bazate

pe originea latină comună a celor două popoare.

Conform „Raportului asupra țării Francofoniei în lume”, publicat în 1990 de către Ministerul francez al Afacerilor Externe, „un român din patru cunoaște limba franceză și țara ar număra 27% de francofoni”.

Pe 04 decembrie 1991 la ființa Asociația Francofonă Roman, în cadrul căreia, de-a lungul anilor, toți iubitorii limbii franceze își găsesc libertatea de exprimare. Prin bunăvoința prietenilor de la Centrul Cultural Francez, la sediul asociației- din cadrul Primăriei Roman- există o bibliotecă cu peste 1500 de volume, ziare, reviste, CD-uri, casete, jocuri pentru copii, toate acestea stînd la dispoziția membrilor asociației (elevi și profesori ai școlilor și liceelor din localitate). În cadrul activităților curente se înscriu consultațiile de franceză și spaniolă, audii, precum și corespondențe în limba franceză cu copii din Franța, Belgia și Canada. Președintele asociației, dl. Tătaru Iulian, profesor al CNVR Roman împreună cu colaboratorii săi, profesori ai școlilor și liceelor române, a organizat manifestări culturale- artistice cu prilejul unor importante evenimente:

- „Eminescu în lumea francofonă”- traduceri făcute de Elisabeta Isănos și Jean Luis Couriol;

- Săptămîna și Ziua Mondială a Francofoniei;

- 1 Iunie- Ziua Copilului;
- 14 Iulie- Ziua Națională a Franței;

- 1 Octombrie- Nostalgie d'automne;

- 20 Decembrie- Noel.
- Printre invitații de marcă, enumerăm pe dl. Jean -Noel Pachoud, profesor la Academia din Grenoble, Gaid Evenou, profesor la Universitatea din Suceava (care ne-a încîntat interpretînd cîntece populare bretonne), Thibaud Lespagnol de la Centrul Cultural Francez, și nelipsitul prieten Paul Levy, directorul Centrului Cultural Francez.

În loc de concluzie aș spune că istoria relațiilor franco- române și a francofoniei în România (și în Franța) este o lungă poveste de dragoste, idee din plin confirmată de către cuvintele marelui diplomat român Nicolae Titulescu care spunea:

„Quand il s'agit de la France et de la Roumanie, il est difficile de separer le coeur de la raison” („Cînd vorbești despre Franța și România este dificil să separi rațiunea de simțire”).

Prof. Doina DOBRA
Școala nr. 8 Roman

FRANCOFONIA NU-I UN MOFT!

Edrept că în ultimul deceniu a scăzut interesul românilor față de limba și cultura franceză. Dacă M. Eliade, E.Cioran, C.Noica citeau clasicii literaturii franceze în original, elevii zilelor noastre au pierdut pasiunea părinților și bunicilor lor pentru lectură, folosesc alte mijloace de informare (uneori de o autentică dezinformare), invocă lipsa de timp pentru a citi sau spun deschis că nu le place să citească.

Cînd generațiile de intelectuali, formate în școlile și universitățile franceze în secolul al XIX-lea, se întorceau în țara și contribuiau la formarea României moderne, a câștigat teren atunci o unitate de spirit și de atitudine față de cultură, de literatură și civilizația popoarelor romanice, în mod special față de Franța. Astfel, s-a format și consolidat ceea ce numim francofonie, adică „Communauté de langue des pays francophones” sau „Collectivité constituée par les peuples parlant français”- ca să dăm definiția din Le Petit Larousse, 1993.

Astăzi însă manifestările de natură francofonă sunt din ce în ce mai semnificative. Mijloacele tehnice de informare au contribuit la pătrunderea rapidă și masivă a cuvintelor de origine engleză: termeni de spe-

cialitate, dar și din masa vocabularului.

Muzica ușoară, filmele americane au facilitat și ele răspîndirea unor termeni, de multe ori inutili, deveniți barbarisme. Chiar dacă interesul tinerilor pentru limba engleză este justificat, trebuie spus că în statele anglofone, elevii (încă de la grădiniță) învață franceza.

Visul oricărui om (cultivat) este să vadă Parisul cu întregul său patrimoniu cultural- artistic. Totuși, limba franceză, vorbită corect și expresiv, rămîne „regina” limbilor moderne. Cultura franceză, care în sec XIX și XX ne-a influențat în mod benefic, ar trebui să trezească și astăzi interesul (tuturor) profesorilor și elevilor. Există școli cu predare în limba franceză, există manifestări de nuanță francofonă, aparent demonstrative și nu constante.

Să nu uităm că diplomația, știința, literatura și limba noastră au stat sub patronajul francofoniei. Vocabularul activ al limbii române este în procent de aproape 50 de origine franceză. Să nu uităm că franceza este o limbă de circulație internațională.

Prof. Veronica CIOMĂRTAN
Școala Nr.9 „Roman-Mușat” - Roman

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Avînd în vedere aderearea României la Uniunea Europeană (U.E.), alinierea la standardele Europei (C.E.), se impune, pe lîngă o reformă economică și socială, și o reformă în domeniul învățămîntului și culturii. Necesitatea cunoașterii tradițiilor folclorului, literaturii, artelor, științelor națiunilor membre ale C.E. necesită o diversificare a informațiilor necesare formării tinerilor ca viitori cetățeni ai U.E. Biblioteca a fost și rămîne în continuare principala sursă de informații accesibile oricui, menită să stimuleze cunoașterea, creația, să înlesnească apropierea spirituală între popoare.

Noile tehnologii informaționale au înlesnit schim-

bul de informații în toate domeniile, care au condus la un real progres, într-o durată scurtă de timp.

Cum este firesc, s-a impus ca și în cadrul școlilor accesul la informații să fie stimulat prin utilizarea sistemului electronic de catalogare și evidență, sistem

Structura organizatorică și funcțională a C.D.I. încurajează activitatea de cercetare, de colaborare și implicare a elevilor în procesul instructiv- educativ incitîndu-i la lectură, la studierea și prelucrarea informațiilor preluate din documente.

C.D.I. permite elevilor

datele, întocmit după alte reguli decît cele clasice, facilitează o mai bună evidență a volumelor din bibliotecă la care se adaugă facilități în identificarea la raft cît și posibilitatea unei prezentări sumare a conținuturilor, autorilor și editurilor.

Realizarea acestor dezide-

formă modulară putînd fi adaptat oricărui cerințe:

- concursuri de lectură, literatură, creație;
- participări la lansări de carte, saloane literare, aniversări, decernări de premii;
- invitarea unor autori de cîrți;

Silviu, Teodorescu Valentin, Coroamă Laura și Spiridonescu Magda- bibliotecar- a parcurs un stagiul de formare în orașul Chalons-en- Champagne, unde Centrul își are sediul.

Pe parcursul stagiului s-a lucrat în sistem workshop (pe ateliere), în vederea utilizării calculatorului instrument indispensabil în bibliotecă și mediacei și al programelor aferente gestiunii documentelor.

Ne propunem ca inaugurarea să aibă loc la o dată fixată de comun acord cu echipa franceză.

Și cînd te gîndești că nisipul din clepsidră s-a cam scurs...

Iar noi visăm la idealuri: bibliotecă electronică în școli. Să nu fie doar o speranță desartă!

Bibliotecar
Magda SPIRIDONESCU

CONTRA CRONOMETRU

aplicat în toate țările membre UE.

Centrele de documentare și informare (C.D.I.) constituie un model practic în acest sens. De menționat este faptul că un C.D.I. nu se confundă cu clasică bibliotecă. C.D.I. oferă atât informație scrisă cît și informație înregistrată pe suporturi magnetice (benzi audio, video, dischete), optice (CD-ROM, CD-play-ere) sau disponibilă pe INTERNET.

dobîndirea de noi competențe și îi inițiază în activități pedagogice originale unde, în funcție de afinități și aptitudini, își aleg sarcinile și modul de rezolvare (proiecte transdisciplinare, munca în echipă, o mai strînsă colaborare cu profesorul), schimbînd relația profesor- elev. Elevul poate fi colaboratorul profesorului în pregătirea lecției noi, preluînd anumite secvențe din lecție.

Sistemul de evidență a

rate este posibilă prin utilizarea calculatorului în evidența bibliotecii.

Softul a fost proiectat în așa fel încît să permită accesul direct al cititorilor la informații. Modificarea informațiilor și actualizarea bazei de date poate fi făcută doar de bibliotecar sau documentariști. În vederea creșterii accesului la informații calculatoarele C.D.I. sunt conectate la INTERNET.

Mobilierul este conceput sub

- dramatizări;

- microexpoziții etc.

În cadrul Colegiului Tehnic „Ion Creangă” Tîrgu Neamț se află în stare de finalizare un Centru de documentare și informare sub îndrumarea Centrului Departamental de Documentare Pedagogică din Marne (Franța).

În acest sens o echipă formată din trei profesori: Maxim

Pagină realizată de prof. Niculina NIȚĂ

CUM COMUNICĂM CU ELEVII NOȘTRI? (I)

Cooperare a cu elevii în procesul comunicării

Aud pe tot mai mulți dintre colegii noștri că se plâng că noile generații de copii sunt tot mai greu de stăpânit, mai puțin disciplinate și mai puțin capabile să învețe și să ne asculte sfaturile educative. Unii chiar se întrebă cu îngrijorare: oare

unde vom ajunge? Iată de ce m-am aplecat cu seriozitate asupra acestei probleme, căutând să descopăr adevăratele cauze și, bineînțeles, să propun soluții. Pentru aceasta m-a luminat ideea unui coleg care spunea odată că fiecare elev își are învățătorul sau profesorul pe măsură. Astfel, m-am întrebă: oare noi, dascălii, nu avem nici o vină că elevii ne ascultă mai puțin, că devin mai gălăgioși și, poate, mai indisciplinați?

În ultimii ani m-a preocupat tot mai mult calitatea relației pe care o stabilesc cu elevii și am ajuns la concluzia că aceasta este în directă relație cu eficiența comunicării. Iată câteva gânduri și sugestii privind unele principii și reguli de comunicare.

1. Cât timp comunic eu și cât timp comunică elevii?

Străduindu-mă să-mi îmbunătățesc comunicarea cu elevii, mi-am dat seama că există o disproporție între timpul pe care-l folosesc eu pentru comunicare și acel pe care-l folosesc elevii. Acum câțiva ani, când mi-a venit ideea să cronometrez timpul unei lecții, am constatat că eu folosesc cam două treimi din timpul destinat acesteia, iar elevilor le rămâne cam o treime. (...) Pentru mine a

fost curios să constat că atât eu, cât și elevii mei ieșeam oboseți de la lecții: eu pentru că vorbeam atât de mult, iar ei pentru că ascultau mai mult decât trebuia. Încet-încet, am început să-mi cenzurez timpul, să-l comprim pe cel destinat comunicării mele și să-l măresc pe cel rezervat lor. Pe scurt, am hotărât să împărțim timpul pe din două. Din timpul câștigat prin concizia explicațiilor și intervențiilor mele, au de profitat elevii, care participă, acum, în număr mai mare la lecții, își argumentează unele răspunsuri, îmi pun mai multe întrebări. În timp ce eu mă simt mai puțin obosea ca în trecut și mai bucură să comunic și ei. De aceea, acum, pentru orice concentrați și mai activi în lecții.

2. Cine întrebă și cine

Oare de ce păstrăm în suflet toată viața, cu drag, chipurile unor dascăli de școală, iar pe ale altora evităm să ni le amintim sau aducerea lor în memorie ne provoacă neplăceri? Este sigur că datorăm acestora mai ales faptului cum au știut/n-au știut aceștia să găsească și să folosească cheia comunicării cu noi. În timp ce unii dintre ei ne-au luminat mintea și s-au adresat sufletului nostru, de mici învățăcei, cu dragoste și respect, alții s-au manifestat cu nepricepere, cu duritate și cu lipsă de sensibilitate. De aceea le considerăm atât de importante gândurile și experiențele colegelor care iscălesc rândurile de mai jos, pledând pentru o continuă căutare și depășire a strategiilor de comunicare cu elevii noștri.

răspunde?

Înainte de a hotărî să-mi îmbunătățesc comunicarea cu elevii, de obicei calea de la întrebare la răspuns era unilaterală: eu, ca învățătoare, puneam întrebarea, iar elevii trebuiau să răspundă. Mi-am amintit atunci de afirmația unui fost profesor care ne-a spus că este mai important pentru un elev să formuleze o întrebare în timpul lecției, decât să dea un răspuns. M-am gândit, apoi, să echilibrez și eu ponderea răspunsurilor și ale întrebărilor formulate de elevi. Am stimulat pe elevi să formuleze cât mai multe întrebări în timpul lecției. Iar odată cu aceasta am observat că elevii îmi urmăreau cu mai multă atenție explicațiile, ca să poată formula întrebări cât mai variate despre acestea, că făceau corelații cu ceea ce le spuneam eu și ceea ce aflaseră ei, că se întreceau în a pune întrebări cât mai interesante.

3. Cum urmărim subiectul

comunicării?

Comunicarea mea anterioară cu elevii era de multe ori foarte „amestecată”. Începeam să vorbesc despre tema unei lecții și, la un moment dat, când intra în clasă un elev întârziat, mă opream să-i fac observații acestuia. Reveneam la tema lecției, dar observam că doi elevi din spatele clasei vorbeau între ei, în loc să fie atenți. Ca să-i surprind îi puneam să-mi spună despre ceea ce am explicat în lecție. Bineînțeles că se bălbăiau, iar eu îi amenințam. Așadar subiectul lecției era de multe ori rupt, timpul comunicării mele sporea, iar elevii mei aveau tot mai puțin timp să comunice și ei. De aceea, acum, pentru orice întârziat îi expediez doar o

festă rea voință. Atunci, ridicam vocea la aceștia, îi certam, îi ironizam, îi amenințam că vor primi note sau calificative proaste. Când mi-a venit ideea să schimb felul de comunicare cu elevii, am constatat că de multe ori mă înșelam în ceea ce privește impresiile mele față de copii. Elevii care mi se păreau distrați proveneau din cei care aveau goluri în cunoștințe sau cei care se concentrău mai greu la activitate. La cei care mă enervau cu mișcările lor lente, am constatat că acela era ritmul lor biologic, aparținând unui temperament mai lent, în timp ce acei presupuși de rea credință erau cei cu mai multă personalitate, pe care îi enerva stilul meu milităresc, cu dispoziții și ordine stricte. Ca urmare, am început să elimin cearta elevilor, să înlătur cu totul ironia și atitudinea de superioritate față de elevi. După ce majoritatea elevilor începea rezolvarea unei activități, treceam să comunic, în șoaptă, cu cei care se concentrău mai greu, le ceream să-mi spună cu ce pot să-i ajut, le dădeam efectiv o mână de ajutor. Cu cât apropierea și respectul meu față de elevi sporea, cu atât mai mult elevii cu unele probleme se deschideau față de mine, comunicau mai mult cu mine, mă priveau cu mai multă încredere.

În lecțiile pe care le desfășor în prezent cu elevii mei comunicarea este cea mai importantă părgăhie a îndeplinirii obiectivelor pe care ni le propunem: comunicăm deschis, promovăm un dialog de pe poziții egale, ne descriem curajos problemele și stările afective pe care le trăim, ne sprijinim unii pe alții. Cu toții simțim că se consolidează tot mai frumos colectivul nostru, iar elevii învață, tot timpul, să comunice clar, la obiect, cu pricepere și în mod civilizat despre tot ceea ce învățăm în școală și simțim în viață.

Înv. Tereza BUDAU, Școala „Roman Mușat”, Roman

Comunicare și sensibilitate în lecțiile de limba română

Din experiență am reținut că nici o teorie emisă de la înălțimea catedrei, oricât de captivantă și argumentată convingător ar fi - nu se impune cu forța cu care se impune exemplul personal al învățătorului, exprimarea acestuia, care se cere a fi de conținut, cu o logică clară, precisă și frumoasă.

(...) Am selectat texte scurte și accesibile nu numai pentru valoarea ideilor și sentimentelor ce le cuprind sau pentru a-i ajuta să-și însușească anumite expresii frumoase, ci pentru a-i obișnui cu pronunțarea corectă a cuvintelor, cu intonația lor, cu respectarea și semnificația pauzelor.

Am acordat o mare atenție tuturor lecțiilor de citire, limbă și comunicare, urmărind ca exprimarea să capete mai multă consistență. Am insistat ca elevii să redea corect și clar mai întâi în termenii textului, apoi liber, esențialul celor citite.

Expresiile artistice precum și cuvintele neînțelese le-am explicat în perioada pregătitoare, în convorbirea introductivă, în analiza textului, nu în timpul actului citirii. Țin foarte mult la faptul ca citirea model să fie realizată de învățător care știe cum și când să trezească cele mai emoționante sentimente. Dicționarul a fost nelipsit pentru explicarea cuvintelor, iar mimica, gesturile, acțiunile și imaginile adecvate au sporit înțelegerea noilor termeni.

Insist ca explicațiile ce le primesc, cuvintele și expresiile noi să le folosească în construirea enunțurilor sau în scurte expuneri.

Spre exemplu, la unitatea de învățare „Povestirea orală după planul de idei”, pentru tema Familia, la lecția „Rugăciune pentru părinți”, copiii au avut ca temă pentru acasă desenarea îngerului lor păzitor. Le-am spus (în predare), că fiecare om, la botez, primește câte un înger păzitor, care se îngrijește de apărarea destinului acestuia. În verificare am constatat că fiecare copil și-a imaginat în fel și chip îngerul său păzitor: unul și-a desenat îngerul mic și îmbrăcat în alb, altul și-l-a imaginat mai mare și îmbrăcat în roz și în bleu; altul și-a închipuit un înger mic așezat pe umăr etc. Toți argumentau că există o legătură între starea lor materială și mărirea îngerului păzitor. M-a impresionat sensibilitatea copiilor în aceste discuții, având în vedere că și poezia avea un profund caracter religios. „Îngerul păzitor este un trimis al lui Dumnezeu, care îți vede toate faptele (rele și bune) și de aceea trebuie să fiți cuminți, să învățați foarte bine și să faceți cât mai multe fapte bune”, le-am spus eu.

**Înv. Sofica Tomșa, Școala „Spiru Haret”
(Continuare în numărul viitor)**

**Rubrică coordonată de
prof. Dan AGRIGOROAIE**

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Iată că, dinspre Cîrlomanul, de pe Strada Soarelui, răzbate înspre înălțimile literaturii juvenile o rază de lumină și o undă de căldură metafizică. A apărut primul număr al revistei Liceului Auto, pe care autorii, în exclusivitate elevi ai acestui liceu, au numit-o „Roata soarelui”. În felul acesta, firmamentul publicisticii școlare s-a îmbogățit cu încă o publicație. Să fie binevenită alături de celelalte reviste din această zonă de creație și să aibă parte de succes la public și de viață lungă.

Cineva care nu cunoaște decât faptul că o bună parte dintre elevii ce frecventează Liceul Auto se pregătesc să devină șoferi se poate întreba ce legătură are un șofer cu literatura. Unui asemenea eventual dilematic îi răspundem în cunoștință de realitate: elevii

sunt, în general, peste tot, de aceeași valoare în materie de dotă. Apoi, aici există clase de matematică- informatică

picăturilor de suflet pure”.

Revista se deschide cu un cuvînt omagial rememorînd cei 30 de ani de

aceeași clasă, îl „ia la întrebări” pe directorul liceului, profesorul Constantin Michiu, căruia îi face și un mini- curricu-

convinge că aprecierea este corectă.

Există, de asemenea, tentative de pătrundere în psihologia elevului zilelor noastre, precum și anumite încercări umoristice, destul de reușite. Fiind revisă a unui grup școlar ce are în dotare multe mașini, nu este uitată această importantă realitate.

Se pare că redactorii vor să-și pună publicația sub patronajul a două mari personalități ale istoriei și culturii noastre: Ștefan cel Mare și Sfînt, despre care vom citi- ni se spune- și în numerele viitoare și Mihai Eminescu, poetul nepereche, căruia Radu Constantinescu, din clasa a XII-a E, îi dedică un encomion.

Urăm revistei „Roata soarelui” să-i fie apariția într-un ceas bun și să fie sprijinită din toate părțile, ca existența ei să se constituie în dovezi ale preocupărilor elevate ale unor tineri valoroși, ca mulți alții din această țară, dar care, în plan social, trăiesc într-un ev bulversant, într-o derută continuă și o dezorientare accentuată.

Prof. Gheorghe BLAGA

O NOUĂ PUBLICAȚIE ȘCOLARĂ

ROATA SOARELUI

într-o componentă psihică și intelectuală de același nivel cu cele de la oricare liceu din țară, elevi care cochetează, cum se vede din revistă, cu poezia, cu creația, cărora nu le lipsește umorul.

Animați de spiritul în continuare fierbere al profesorului Florin Alcaz și secondat de cel al profesoarei Loredana Gorea Axinia, ale căror influențe se resimt în mod evident, opt ucenici-redactori, de la clasa a IX-a la a XII-a, au trudit în „cabina de conducere” a revistei, cu rezultate laudabile, spre a o așeza „pe drumul scîlpîrilor minții și

existență a liceului, cuvînt pe care Cipriana Cobzariu, din clasa a XI-a A, îl încheie deosebit de sugestiv: „... viața nu merge înapoi, nici zăbovește în ziua de ieri”. După care Larisa Elena Barna, din

lum vitae, directorul fiind el însuși un fervent susținător al elevilor dotați indiferent în ce domeniu.

În linia convorbirilor cu profesorii din liceu, revista ne oferă un dialog cu profesoara Irina Mazilu, fostă elevă a liceului, acum dascăl de matematică și altul cu profesoara Elena Petrișor, produs al aceluiași liceu, acum informatician aici.

În materie de creație poetică, avem de-a face cu condeie de talent autentic, din rîndul elevilor care au învățat în această școală, ca și dintre cei ce acum își pregătesc cu asiduitate viitorul. Citiți paginile 6, 7 și 8 ale revistei și vă veți

DOUĂ INIȚIATIVE LEGISLATIVE

Înființarea consorțiilor universi- tare

Ministrul Educației, Alexandru Athanasiu, a prezentat, de curând, rectorilor din învățământul de stat și particular mai multe proiecte de legi pentru realizarea, în România, a unui sistem european de pregătire și se declară dispus să demisioneze dacă va fi lipsit de suportul financiar necesar.

Rectorii universităților de stat și particulare din toată țara s-au întrunit, vineri, la București, pentru a dezbate două inițiative legislative referitoare la organizarea programelor de studii universitare și, respectiv, la înființarea consorțiilor universitare.

Cei mai mulți rectori au recunoscut că este necesară o schimbare care să conducă la îmbunătățirea calității învățământului superior și la compatibilizarea sa cu cel european, dar au adus unele critici strategiei propuse de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (MECT). Obiecțiile au vizat problematica finanțării învățământului, cea a duratei de studii - considerată prea mică pentru unele domenii de activitate - și problema patrimoniului.

Punerea în practică a acestor modificări necesită o suplimentare a finanțării, a recunoscut ministrul Athanasiu, precizând că speră ca, până în aprilie, să fie acceptat proiectul de lege prin care se prevede ma-

jorarea alocăției bugetare pentru învățământ la șase la sută din PIB. "Ori demisia mea, ori finanțarea, întrucât reformele în învățământ nu pot fi realizate cu bugetul de acum", a mai spus Alexandru Athanasiu.

Potrivit proiectului de lege privind înființarea consorțiilor universitare până în anul 2010, sistemul de învățământ superior din România va fi reorganizat într-o rețea de consorții universitare zonale, ca persoane juridice de utilitate publică. Proiectul legii stimulează parteneriatul public-privat, universitățile de stat putându-se asocia cu cele private.

Rectorii instituțiilor private au ridicat problema patrimoniului, întrucât proiectul de lege prevede că, "în cazul în care fuzionează instituții de învățământ universitar publice cu instituții de învățământ universitar private, instituția rezultată va fi publică".

Prin acest proiect se urmărește reducerea substanțială a costurilor prin utilizarea în comun a infrastructurii didactice și de cercetare, a Internetului, a spațiilor de cazare, bazelor sportive, printr-o politică unitară de dezvoltare, achiziție a cărților și bazelor de date și printr-o mai bună

folosire, în beneficiul studenților, a tuturor facilităților, susține conducerea MECT.

Rectorul Universității București, Ioan Mihăilescu (unul dintre promotorii ideii de înființare a consorțiilor), a afirmat, în repetate rânduri, că soarta învățământului superior românesc depinde de realizarea acestor asocieri. În opinia sa, din totalul universităților de stat și private existente acum, circa 20 de instituții - universități mici, cu număr mic de studenți - vor dispărea prin înființarea consorțiilor. De altfel, în fiecare an, patru-cinci universități își anunță oficial intenția de a intra în lichidare.

Structura programelor de studii

Proiectul legii privind structura învățământului superior prevede că, începând cu anul universitar 2005/2006, organizarea programelor de studii din România se realizează pe trei cicluri: studii universitare de licență, studii universitare de masterat și studii universitare de doctorat. Trecerea la noul sistem se face începând cu studenții admiși în anul I în anul universitar 2005/2006. Până în 2010, noul sistem se va generaliza în întreg învățământul superior.

Această organizare impune ca fiecare ciclu să fie clar delimitat de celelalte prin proceduri distincte de admitere și de absolvire. Studiile universitare de licență (cu o durată de 3-4 ani) pot fi studii generale, continuate de studii de masterat și doctorat în domeniul academic respectiv; studii

profesionale (actualele colegii universitare), care nu sunt continuate de masterat și doctorat în domeniul academic respectiv.

Absolvenții cu licență profesională pot opta, în condițiile stabilite de uni-

Studiile doctorale au, de regulă, o durată de trei ani, dar, în situații speciale, când tematica abordată necesită o perioadă mai mare de experimentare, durata poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universi-

versități, pentru masterat și doctorat organizate în alte domenii academice decât cel al licenței profesionale. În planurile de studii va fi introdusă obligația ca studenții, înainte de examenul de licență, să realizeze un stagiu de formare practică.

Potrivit proiectului, masteratele sînt de cercetare sau profesionale. Masteratul de cercetare este o fază premergătoare studiilor doctorale și vizează dezvoltarea capacităților de cercetare științifică a studenților. Masteratul profesional asigură o pregătire profesională aprofundată într-o anumită specializare, fiind axat pe aspectele practice, vocaționale ale acestei specializări. Acesta va cuprinde un stagiu obligatoriu de practică în instituții de specialitate.

Absolvenții cu diplomă de masterat profesional se pot înscrie la doctorat, sub condiția obținerii unor credite suplimentare de studii din programele de masterat de cercetare.

tar, la propunerea conducătorului de doctorat.

Potrivit proiectului de lege, colegiile universitare - instituții de învățământ universitar de scurtă durată existente la data publicării prezentei legi - nu vor fi menținute ca formă de învățământ superior. Colegiile universitare care oferă o profesionalizare clară și un bun plasament pe piața forței de muncă vor fi reorganizate în studii de licență.

Universitățile vor stabili corespondențele dintre vechile colegii și noile filiere de studii și vor organiza examene de diferență pentru obținerea acelor credite de studii pe baza cărora se admite înscrierea la examenul de licență. După promovarea examenelor de diferență, studenții pot susține examenul de licență.

Diploma de master și, respectiv, de doctor în științe asigură accesul la poziții ocupaționale și salariale diferențiate, care vor fi stabilite prin lege.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

FATALA LIPSĂ DE INOCENȚĂ A SCRISULUI

O pertinentă recenzie la cartea lui Adrian Alui Gheorghe, "Bătrînul și Marta", semnează nemțeanul Adrian Romilă în revista "Lucașfăruș", nr. 6. "Toate, romanul mai ales, dar și povestirile, pot fi surclasate de o temă eco-borghesiană, identificabilă, desigur, și în textele sale lirice: fatala lipsă de inocență a scrisului".

CURS SCURT DESPRE POEZIA "STALINISMULUI INTEGRAL"

Criticul literar Paul Cernat

REVISTA PRESEI LITERARE

scrie în nr. 208 al revistei "Observatorul cultural" despre cartea lui Eugen Negrici "Literatura română sub comunism", partea I (poezia). "Dintre meritele demne de a fi subliniate ale acestui volum aș aminti, mai întâi, identificarea agresivității și a urii ca principale arme ale poeziei agitatorice".

MINIREVOLUȚII, DOMNIȘOARA MARGIT ȘI BUNELE MANIERE

Un amplu interviu cu Radu Afrim, regizorul laureat al ultimului Festival de teatru de la Piatra Neamț (cu piesa "De ce fierbe copilul în mămăligă"), publică sub

semnătura lui Popovici, aceeași revistă "Observatorul cultural". "Sînt un revoltat din seria celor soft, așadar unul ineficient pentru societate. Mă răzvrătesc împotriva anumitor forme".

O TRADIȚIE ERETICĂ MADE LIVIU IOAN STOICIU

Criticul Gheorghe Grigurcu recenzează ultima carte de versuri a poetului Liviu Ioan Stoiciu ("La plecare") în "România literară" nr. 6. "Se petrece sub pana lui Liviu Ioan Stoiciu o devalorizare a satului celebrat de poezii tradiției romantic-ruraliste, mitizat de Blaga în viziune sa cosmogonică și încă tratat cu gravitate în vehe-

mențele expresionismului șaze-cist. Satul lui Stoiciu răspunde unui antimit".

RAFALE DE FRUMUȘETE LITERARĂ LA MIRCEA DINESCU

Alex Ștefănescu, criticul literar care lucrează la o nouă istorie a literaturii române și își publică pagini din aceasta, se oprește la publicistica lui Mircea Dinescu: "Demn de remarcat este faptul că pînă și violența de limbaj constă, la Mircea Dinescu, în rafale de frumusețe literară. Cei care îi cad victimă se pot considera, dacă au simț estetic, flatați că au intrat în raza atenției

unui poet atît de talentat".

CORESPO- DENȚĂ PAUL MIRON - NICO- LAE MANOLESCU

Revista bănățeană "Orizont" nr. 2 publică interesante scrisori trimise prin anul 1967 de către Nicolae Manolescu, aflat cu o bursă la Freiburg, lui Paul Miron, pe atunci aflat în țară. Deși știa sigur că scrisorile lui sînt citite și de "organe", Manolescu risca și asemenea afirmații: "Legile retoricii epistolare cer acum să rupem plîngerea rîndurilor, a cuvintelor, a silabelor, a sufletului, să ne supunem".

CONGRESUL SCRIITORILOR DIN 1954, ÎN CONVORBIRI LITERARE

Numerele din decembrie și ianuarie ale revistei "Convorbiri literare" au în editoriale (semnate de redactorul șef Cassian Maria Spiridon) cîteva interesante referiri la Congresul Uniunii Scriitorilor din anul de grație 1954. Lectura celor două articole scoate în evidență cum mari scriitori (nu cei de serviciu în laude, precum Geo Bogza, Eugen Jebeleanu, Nina Cassian, Argezi etc) aduceau un greș și penibil omagiu partidului și guvernului.

OCHELARIST

PEDAGOGUL MIRCEA VULCĂNESCU

Vrednicul de laudă corp didactic nemțean și prestigiosul său organ de presă - Apostolul - îl omagiază, la centenarul nașterii, pe unul dintre cei mai devotați și eficienți slujitori ai

învățământului românesc, pe MIRCEA VULCĂNESCU (19.02.1904, București - 28.10.1952, martirizat în temnița comunistă din Aiud), uimitor filosof, sociolog, etician, antropolog, etnolog, economist, finanțist, jurist, istoric, publicist, creator de reviste, animator cultural, om politic în slujba națiunii și, în toate și permanent, pedagog „românesc”.

Luminoasa-i vocație educativă s-a manifestat și ca licean (1914 - 1921, opt clase în șapte ani) și ca student (1921 - 1925), prin acțiuni autoeducative, prin influențele asupra colegilor și prin stabilirea de relații discipol - magistru (cu Dimitrie Gusti și Nae Ionescu).

După studii și doctorat la Paris (1925 - 1928), se angajează în învățământul universitar ca asistent de etică (predând cursul și conducând seminarul) la catedra lui Dimitrie Gusti (1928-1944). A mai predat, în paralel, și la alte instituții de învățământ superior. S-a manifestat ca excelent profesor de etică, dar și ca admirabilă personalitate morală. Activitatea-i didactică a fost recunoscută ca de mare originalitate de către toți foștii lui studenți și colegi. Amintim doar pe N. Steinhart: „... un rol pedagogic incontestabil și o influență hotărâtoare a exercitat Mircea Vulcănescu” (în

Primejdia mărturisirii, 1993, p.36).

Ideile pedagogice, ca și problemele de istorie românească, sunt semănate în toate creațiile vulcănesciene. Încă în teza de licență, susținută în ianuarie 1925, definește cu curaj și productiv, educația ca „ereditate socială”. În primul an de activitate ca asistent universitar, a publicat în anuarul Universității, intitulat „Călăuza studentului” (1928-1929), studiul îndrumător

astăzi de a înnoi învățământul nostru românesc, după degradarea din vremea totalitarismului comunist impus de sovietici.

O altă valoroasă creație de pedagogie teoretică a harismaticului pedagog - și ca îndrumătoare pentru cei de azi - este „Ce aștept de la școală pentru copiii mei”, retipărită în revista Viața românească, nr.6, iunie 1998, pp.79-87. Este expunerea rostită pe 9 august 1943, la Râmnicu-Vâlcea, la cursurile

dintre cele mai importante gânduri pedagogice vulcănesciene exprimate atunci, valabile, după socotința noastră, și astăzi.

„Educația se face nu numai pentru individ, ci mai ales pentru societate. Școala e o instituție a societății și ea urmărește să producă un anumit tip de om, care o interesează pe societate, ci nu preferințele unuia sau altuia.”

„Colectivitatea în slujba căreia stă școala e națiunea.”

„Rolul școlii în genere este să creeze noul tip de om care să facă față exigențelor societății actuale.”

„Misiunea esențială a școlii nu e să transmită cunoștințe, ci să transmită un anumit chip de om de la o generație la alta (n.n. desigur chipul „omului românesc” în „devenire întru ființă”).”

„Idealul omenesc de azi este acela al omului de misiune.”

Fie că românii să-și găsească fiecare acum misiunea și, împreună, să împlinească misiunea națiunii lor în lume, așa cum a visat și Mircea Vulcănescu!

**Profesor,
Traian CICOARE**

CENTENAR

„Organizarea muncii intelectuale”, în care scria: „Elevul trebuie îndrumat la început și permanent (...) cum să folosească manualele de competență, clasicii specialității, publicațiile periodice, monografiile speciale consacrate amănunțirii principalelor probleme și lecturile colaterale”.

Răspunzând unei anchete întreprinsă de Ministerul Învățământului în vremea ministeriatului lui Dimitrie Gusti (13.06.1932 - 14.11.1934), Mircea Vulcănescu a publicat un amplu și documentat referat intitulat: „Reorganizarea Ministerului de Instrucție Publică, Culte și Arte și transformarea lui într-un Minister al Culturii Naționale”, retipărit acum în volumul „Prolegomene sociologice la satul românesc”, Editura Eminescu, 1997, f.l., 376 p., pp. 187 - 260. Pentru bogăția de idei pedagogice conținute, pentru actualitatea onora dintre ele, această lucrare se cere temeinic studiată și integrată în efortul nostru de

organizate pe plan național pentru profesorii din învățământul secundar (liceal) de Oficiul Educației Tineretului din cadrul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor (ministru, Ion Petrovici). Cursurile s-au ținut separat, pentru profesori (20 - 29 iulie) și pentru profesoare (1 - 9 august). A făcut expunerea la profesoare, întrucât avea atunci la liceu pe cele trei fiice ale sale (Vivi, Sandra și Măriuca) și cunoștea situația „pe viu”.

Supunem atenției onoraților noștri cititori câteva

BĂRBATELE

(Urmare din pag. 1)

Care își leapădă pruncii în stradă, care îiucid, îi înfometează, îi trimit la cerșit? Cum este posibil acest lucru când mama e sfântă pentru că e mamă?

Lăsind la om parte aceste înfiorătoare exemple, să ne întoarcem la 8 Martie,

Ziua Femeii. Ziua în care orice mascul simțit îi urează jumătății sale: „La mulți ani”, „O primăvară fericită!”, „Îți mulțumesc pentru tot!”, „Poți mai mult, străduiește-te!”, „Încearcă și vei reuși!” și alte chestii de genul acesta. Care gîdilă în mod plăcut urechile „monștrilor cu bigudiuri”.

Adevărul este că, atunci când calendarul zângăne a 8 Martie, bărbații intră în panică, agitație. Toți sunt dornici să scape de năpasta

DE CE MĂ SPURCI, PANGLI- CARULE STATI?

(Urmare din pag. 1)

Orice formă o limbă moldovenească deosebită de limba română este, din punct de vedere strict lingvistic, ori o greșeală naivă, ori o fraudă științifică; din punct de vedere istoric și practic e o absurditate și o utopie; și din punct de vedere politic e o anulare a identității etnice și culturale a unui popor și, deci, un act de genocid etnico-cultural”.

Dar, ironia sortii, în jungla noastră nu e profet un patriot ca Eugen Coșeriu ci odiosul Stati, un aventurier și un trădător de neam și de grai care face pentru popor mai mult rău decât Armata a 14-a... Acest Stati este expresia neocomunismului panslavist din Basarabia, un mercenar al românofobilor. Nu întimplător, jegosul său cuvîntelnic „bilingv” - al aceleiași limbi - abundă de rusisme, impregnate pe fondul ocazionalismelor, de forme populare ale variantelor literare, de regionalisme lexicale și semantice. Certat cu logica și lexicologia rudimentară, Stati opune limbii culte niște basarabenisme anacronice.

Ce l-a împins la o asemenea potlogărie? Interesul material, ambiția de a se impune ca savant-politicastru, de a se infiltra în Parlamentul roșu.

Numai într-un stat anormal pot fi schimbate peste noapte, de către un Stat(l) anormal, normele limbii de stat. Să-l fi văzut cum alerga prin '92 cu limba scoasă pe la întreprinderi și instituții de învățămînt reușind voturi pentru așa-zisa limbă moldovenească. Dar la filologie și ziaristică n-a îndrăznit să intre după ce a fost huiduit cu „Pleacă, măgarule!” de la Polittehnică. Chiar și cei de la agronomie l-au numit jigodie. Dar rusofonii majoritari au consfințit în banala Constituție agrariană limba inventată de Stati(i). „Curat meșteșug de tîmpenie!” Poetul Petru Cărare i-a dat o ripostă neîntîrziată duplicatarului Stati(i) care-i citase poezia „Eu nu mă las de limba noastră” drept scriitură moldovenească, fără să-l întrebe pe autor. Iată cum sună epigrama lui Cărare: „Vă limpezesc citirea voastră/ De azi în veci ca să rămînă:/ Eu nu mă las de limba noastră/ De limba noastră cea română!”

Ce-aș mai avea de replicat izvoditorului de perifele piruete lingvistice, tovarășului de idei al kaghebiștilor care continuă să remanieze vechile slogane ale politiciii imperialiste privind conștiința de sine, limba și istoria românilor de peste Prut. Stimabile, dacă ești un linge-blide și o coadă de topor care-ți vinzi, ca un luda, identitatea-te va pedepsi posteritatea. Dar de ce mă spurci și pe mine, mamelucule? De ce ne otrăvești cu ciuperca putredă a unei limbi neavenite? Nici românășii de la grădiniță nu te vor crede cînd vei afirma că Eminescu a scris în a ta „moldovenească”. E cazul să-i răsfoiești opera politică, cel puțin. Or, dacă n-ai încredere în somitățile lingvistice ale neamului, de ce nu consulți Atlasul Limbilor Europene, editat de UNESCO în 2002, unde este menționată și „Moldova” și limba vorbită de cetățenii ei: româna („R”)? Mai treci, anarhistule, și pe la Ierusalim pentru a te convinge că rugăciunea „Tatăl nostru”, tradusă în toate limbile semănate de Dumnezeu, nu are varianta „moldovenească”, ci doar română. Aferim!

din calendar și starea civilă. Apucă dezorientați spre supermagazine în căutarea cadourilor. Majoritatea, cei neinițiați, staaau și se uită disperați ba la flori, ba la florărese, ba la galantare. Evident, de pamplezir. Să nu uităm că femeile sunt pretențioase. Sunt mari devoratoare de frumos. Cîndva, fătucile de la Apaca, au protestat patriotic cu sloganul: „Nu vrem bani, nu vrem valută/ Petre Roman să ne ... felicite!” În astfel de cazuri, situația se complica. Mai ales atunci cînd fondul FSN (fără să știe nevasta) e cam jigărit. Adică, de tranziție. Lăsînd gluma la o parte, pre-

cizăm că Ziua Femeii trebuie sărbătorită dacă nu așa cum se cuvine, atunci măcar cum se poate. Decît un fir detrandafir de 70 000 lei mai degrabă 10 kg de cartofi, două sălăți și un parfum negociat ca-ntră neamuri, cu basarabenii. Cum va suna mesajul? Femeie, fii bărbată! Nu contează dacă este senatoare, casnică, textilistă, doctorița, mamă, soacră, șefă, secretară, vinzătoare. Și bărbatele au înțeles. Nu pricep totuși ceva. De ce tranziția în care ne bălăcim de 14 ani, nu se mai termină? Chiar așa, de ce nu se mai termină, domnilor guvernanti?

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

(Urmare din numărul trecut)

ȘCOALA NORMALĂ „GH. ASACHI” ÎN PERIOADA 1990-2002

După multe schimbări și prefaceri, Ministerul Învățământului și Științei a hotărât în 1990 revenirea unității școlare la vechea denumire de Școala Normală „Gh.Asachi”. În planul de școlarizare al anului 1991-1992 pe lângă clasele de

„Monografia Școlilor Normale din Piatra-Neamț, 1912-2002”

învățători au fost introduse și două clase a IX-a de educație. Școala Normală „Gh. Asachi” a funcționat sub conducerea profesorilor Mihaela Gherghelescu și Mihai Uliciuc. Între timp s-a constituit un corp didactic din care lipseau profesorii de pedagogie și astfel s-a apelat la o serie de profesori pensionari ca Paul Vasiliu, Nicolae Mitre, Sofia Burculeț cu o îndelungată experiență pedagogică.

În noiembrie 1992 a avut loc aniversarea a 80 de ani de la înființarea Școlii Normale

„Gh.Asachi” din Piatra Neamț caracterizată printr-o mare încărcătură emoțională, iar în 1998 Ministerul Educației Naționale a numit aceasta unitate școlară Liceul Pedagogic „Gh.Asachi” din Piatra Neamț. În 4 noiembrie 1999 a avut loc festivitatea împlinirii a 80 de ani de la înființarea Școlii Normale de Învățătoare și 50 de ani de la înființarea Școlii Pedagogice de Educație din localitate. La festivități au luat parte Raul Bobeanu, membrii Inspectoratului Școlar Neamț și președintele Asociației

Învățătorilor din județul Neamț, prof. Gh. Amaicei. În acest liceu, în anul școlar 1999-2000, s-a înființat un colegiu de 3 ani ca filială a Facultății de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității „A.I.Cuza” din Iași cu două specialități: institutor ecologie și institutor limba engleză. La 1 septembrie 2000 profesorul M.Uliciuc s-a pensionat după o activitate de 14 ani ca director și în locul său a fost numită doamna profesor Mihaela Gherghelescu

urmată în 2001 de profesor Valentina Păvăloaie. Tot atunci s-a reînființat profilul pedagogic în specialitatea învățător-educatoare.

A apărut pledoaria pentru învățământul pedagogic pre-universitar. În constelația profesională a învățătorilor și educatoarelor se consideră ca esențiale, nu atât biografia și adâncimea cunoștințelor de specialitate cât o serie de aptitudini intelectuale și afectiv-acționale cum sunt spiritul de observație, spontaneitatea, imaginația, sensibilitatea, energia, răbdarea, dragostea

pentru copii, disponibilitatea pentru joc, pasiunea pentru munca didactică. Toate aceste însușiri se pot forma și dezvolta în liceele pedagogice. Aici, profesorii de pedagogie și metodiștii sunt zi de zi alături de elevi, observându-i, dându-le consultații, asistând la lecțiile și activitatea de practică pedagogică, participând la activități estetice, jocuri, vizite și excursii. Din acest punct de vedere efectul formativ executat de ei este mult mai puternic. Toate acestea au dus la menținerea Liceului Pedagogic din Piatra Neamț.

**Prof. dr. Nicolae FRĂSINEL -
Universitatea de
Medicină și Farmacie
- Universitatea de
Vest Timișoara
(Continuare
în numărul viitor)**

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

FEBRUARIE 2004

S-au semnalat până acum în Apostolul următoarele aniversări în februarie: Simion Iordache, 2/1924 (La mulți ani după 80); Gh. Vadana, 3/1931; Marcel Drăgotescu, 4/1934; Panaite Popovici, 9/1884 (acum 120 de ani); Leon Mrejeriu, 10/1879 (acum 125 ani); Gh. Dumitreasa, 12/1933; C. Grasu, 13/1937; Petru Zamfirescu, 14/1916; Vasile Spiridon, 14/1958; Melchisedec Ștefănescu, 15/1823; V. A. Urechia, 15/1834 (acum 170 de ani); Ioan P. Lămătic, 15/1931; V. Postolică, 15/1955; Mădălina Cucu, 15/1968; Eugenia Mrejeriu, 17/1879; Maria Toma, 19/1934 (La mulți ani peste 70); Panaite Criveț, 21/1864 (acum 140 de ani); Theodor G. Dornescu, 21/1898; V. Gaboreanu, 21/1901; Sofia Burculeț, 21/1925; Iuliu Buhăescu, 24/1908; Harry Brauner, 24/1901; C. Burduja, 24/1906; C. Turcu, 26/1903; Elvira Gille, 27/1951.

□ 2/1933, G. T. Kirileanu prezintă la radio, ora 9,10, conferința „Inedite de Eminescu”; la ora 20,10, C. Matasă prezintă la același post de radio tema „Balaurul”.

□ 8/1979, acum un sfert de veac, a murit prof. univ., criticul literar Al. Philippide, a cărui mamă era din Vânători-Neamț, familia Nemțeanu.

□ 11/1984, acum 20 de ani, C.C.D. Neamț a organizat un colocviu întru omagierea filosofului D.D.Roșca, la 89 de ani de la naștere și a fundamentalei, pentru cultura noastră, carte a acestuia „Existența Tragică”, la 50 de ani de la apariție. Profesoara Maria Toma a trimis un material la „Revista de filozofie”, publicat în nr.5 (septembrie-octombrie) al aceluși an.

□ 12/1894,n., la Cotu-Vameș, scriitoarea Otilia Cazimir (Alexandrina Gavrilăscu) autoare a unei cărți pentru școlari (m.8 iunie1967).

□ 12/1998 n. La Piatra -Neamț, valoroasa învățătoare Elena Crăciun, născută Osoianu la Războieni, în 24 mai 1913. Ca normalistă apreciată de profesoara Eufrosina Săvescu.

□ 12/2004, în unele licee din județul Neamț s-au organizat acțiuni de omagiere a filosofului, etecianului și pedagogului Immanuel Kant, la două veacuri de la moarte în orașul Königsberg, unde se născuse în 22 aprilie 1724, acum 280 de ani.

□ 19/1997, m. la Piatra- Neamț Petru Zamfirescu, talentat dirijor de coruri, (n. la Piatra-Neamț, în 14.02.1916).

□ 19/2004, în multe școli nemțene a fost omagiat Mircea Vulcănescu, la centenarul nașterii.

□ 19februarie a fiecărui an e ziua de omagiere în liceele de artă a lui C. Brâncuși, născut în 19 februarie 1876, la Hobita, Jud. Gorj.

Profesor Traian CICOARE

Retrospectiva învățămîntului nemțean

LUNA FEBRUARIE

N Patru licee din Neamț- „Gheorghe Cartianu” și Economic Piatra Neamț, Danubiana Roman și „Ion Creangă” Tg. Neamț- vor beneficia, prin programul PHARE VET, de fonduri pentru reabilitarea clădirilor.

● Sute de liceeni pietreni au consultat oferta instituțiilor de învățămînt superior, prezentată la cea de a doua ediție Info Academica, la care au participat reprezentanți ai Universităților din Iași, Bacău, București și Suceava.

● Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului ar putea să înființeze o federație sportivă proprie, la care să se afilieze toate cluburile sportiv școlare. În Neamț, funcționează două Licee cu Program Sportiv, la Piatra Neamț și Roman, și un Club Sportiv Școlar, la Tg. Neamț.

● Colegiul Național „Petru Rareș” a fost ținta unei amenințări cu bombă, care s-a dovedit, ca de obicei, o glumă proastă. Cei 850 de elevi și profesorii lor au fost, însă, scoși din clădire cît trupele speciale și pirotehniștii au verificat clasă cu clasă.

● Neamțul va avea 14 reprezentanți la faza națională a Olimpiadei de fizică. La etapa județeană, încheiată la jumătatea lunii febr-

arie, au participat 278 de elevi.

● În zilele de 12 și 13 februarie, s-a desfășurat, în sala de festivități a Colegiului Național „Petru Rareș”, din Piatra Neamț, gala teatrului pentru elevi „pro Thalia”, pe două secțiuni: gimnaziu și liceu. Marele premiu al Galei, oferit de Teatrul Tineretului, a fost cîștigat de trupa liceului „Calistrat Hogaș”, care a prezentat „Povestea lui Pachito Gonzales, care s-a simțit vinovat de epidemia de ciumă bubonică din Africa de Sud”, de Osvaldo Drogun.

● Peste 500 de copii au participat la cea de a zecea ediție a Bucuriilor iernii, manifestare sportiv - distractivă organizată de Palatul Copiilor, Direcția pentru Sport a Județului și Consiliul Local Piatra Neamț.

● Un grup de profesori sud-coreeni de la Universitatea din Seul a participat, timp de două săptămîni, la un schimb de experiență cu elevi și cadre didactice din 12 școli nemțene.

● Un control al Oficiului Județean pentru Protecția Consumatorilor Neamț a scos la iveală că majoritatea comercianților care dețin chioscuri în curtea sau în apropierea școlilor vînd minorilor țigări, lucru interzis prin lege, iar unii chiar băuturi alcoolice.

● Elevii claselor a VIII-a și a XII-a vor susține, la sfîrșitul lunii martie, simulări la testele naționale și examenul de bacalaureat.

M. DRĂGOI

Gala teatrului pentru elevi

“proThalia”

In organizarea Teatrului Tineretului, Inspectoratului Școlar, Tineretului Social Democrat Neamț și Consiliului local al tinerilor Piatra Neamț, în perioada 11-13 februarie, la Sala de festivități a Colegiului Național „Petru Rareș”, a avut loc prima ediție a Galei teatrului pentru elevi „proThalia”. În cele trei zile de concurs au evoluat pe scena Teatrului Tineretului trupele de teatru ale elevilor de la liceele pietrene „Calistrat Hogaș”, Informatică, „Gheorghe Cartianu”, Colegiile „Petru Rareș” și Tehnic Forestier, Palatul Copiilor, școlile generale nr. 6, 10, 11 și „Elena Cuza”. În fața unui juriu competent - format din actorii

Traian Grigoriu și Gina Gulai, inspectorul școlar Eugen Vasiliu, artistul plastic Lucian Gogu Craiu și Radu Petriariu, primarul tinerilor din Piatra Neamț - și a unui public format din elevii din instituțiile școlare pietrene, tinerii actori în devenire au interpretat piese din dramaturgia românească și universală prin care și-au evidențiat talentul actoricesc dar și modul original de abordare a unor texte dramatice dificile pentru orice regizor sau scenograf profesionist. Gala de la Piatra Neamț a dovedit că din rîndul tinerilor elevi nemțeni vor apărea în viitorii ani cîțiva reprezentanți ai noii generații de actori ai teatrului românesc de mîine.

Juriul primei ediții a Galei teatrului pentru elevi „proThalia” a desemnat următorii laureați:

Secțiunea „gimnaziu”:

- Premiul pentru cel mai bun interpret în rol feminin, oferit de către TSD Piatra Neamț - **ANDRA AXINTE**, de la Palatul Copiilor Piatra Neamț, pentru rolul „Măriuca”;

- Premiul special al juriului, oferit de către TSD Piatra Neamț - **ȘCOALA GENERALĂ „ELENA CUZA”** Piatra Neamț, pentru spectacolul „Hai mai bine despre copilărie să vorbim”;

- Premiul pentru cea mai bună piesă de teatru, oferit de către TSD Piatra Neamț - **ȘCOALA GENERALĂ NR. 11** Piatra Neamț, pentru spectacolul „În țara lui mură-n gură”;

Secțiunea „liceu”:

- Premiul pentru cel mai bun interpret în rol feminin, oferit de TSD Piatra Neamț - **OANA ADELA CĂLUGĂRU** de la Colegiul Național „Petru Rareș”, pentru rolul Eliza Doolittle din piesa

“Pygmalion”, de G.B. Show;

- Premiul pentru cel mai bun interpret în rol masculin, oferit de TSD Piatra Neamț - **GABRIEL PRICOP** de la Colegiul Național „Petru Rareș”, pentru rolul Henry Higgins din piesa “Pygmalion”, de G.B. Show;

- Premiul special al juriului, oferit de TSD GRUPUL ȘCOLAR “GHEORGHE CARTIANU” Piatra Neamț, pentru spectacolul cu piesa “Ultima oră”, de Mihail Sebastian;

Trofeul și Marele premiu al Galei teatrului pentru elevi “proThalia”, ediția I, oferit de către Teatrul Tineretului Piatra Neamț - LICEUL “CALISTRAT HOGAȘ” Piatra Neamț, pentru spectacolul cu piesa “Povestea lui Pachito Gonzales, care s-a simțit vinovat de epidemia de ciumă bubonică din Africa de Sud”, de Osvaldo Drogun.

N.S.

“LA ANIVERSARĂ”

OTILIA CAZIMIR - 110 ANI

Parafrazînd titlul unei prime creații a poetei- Lumini și umbre- trecerea Otiliei Cazimir (1894- 1967) prin secolul nostru a fost ca o umbră delicată și singuratică, supraviețuind într-un timp încărcat de iluminare și răscruți. Orașul Roman, cu împrejurimile sale pitorești care i-au găzduit copilăria și amintirile, a omagiat în 1994, cu gînd pios, împlinirea unui secol de la întruchiparea ei ca făptură.

Pentru a marca împlinirea a 110 ani de la nașterea Otiliei Cazimir, la Școala din Cotu Vameș, localitatea de baștină a poetei- au fost organizate o serie de manifestări sportive și cultural- artistice, menite să omagieze personalitatea și creația artistică a Otiliei Cazimir.

Manifestările au început luni, 9 februarie și s-au desfășurat pe durata a patru zile, iar în ziua de joi, 12 februarie, a fost dezvelită o placă comemorativă de către domnul profesor Gheorghe Brânzei, inspector școlar în cadrul Inspectoratului Școlar- Neamț.

Pe holurile școlii a fost deschisă o expoziție de desene ale copiilor- inspirate din poeziile Otiliei Cazimir - și intitulată ca și unul din volumele de versuri- Jucării literare. Elevii școlilor din Cotu- Vameș și din Horia au prezentat un program artistic în care versurile Otiliei Cazimir au fost puse pe muzică de doamnele învățătoare din comună, spectacol care s-a încheiat cu o șezătoare literară.

Subredacția Roman

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVAȚĂMÎNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 10.000 lei

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACTIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița RĂDUCU, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Steluța ALEXANDRU, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Constantin TIMOFTE (Subredacția Tîrgu Neamț) Carmen DASCĂLU (*secretar*).